

Jubileusz 80-lecia Zbigniewa Skorwidera

W sobotę 1 grudnia w Kompleksie Balneologicznym Jana Pawła II w Sanatorium „Pod Tężniami” Towarzystwo Przyjaciół Ciechocinka wraz z Burmistrzem Ciechocinka i Dyrekcją Sanatorium, zorganizowało uroczyste obchody 80-lecia urodzin Zbigniewa Skorwidera. Życiorys Jubilata przedstawił Marian Gawinecki Prezes TPC, po czym wręczył Jubilatowi wraz z Jerzym Sobierajskim, Przewodniczącym Rady Miejskiej, przyznaną z tej okazji złotą statuetkę „Leonarda”.

Na uroczystości przybyli zaproszeni goście z władzami samorządowymi Ciechocinka i Aleksandrowa, reprezentanci Żnina, gdzie poprzednio mieszkał Jubilat, przedstawiciele organizacji kombatanckich, Stowarzyszenia „Misja Pojednania”, Polskiego Towarzystwa Turystyczno - Krajoznawczego, Nieszawskiego Towarzystwa Kulturalnego, członkowie i władze TPC i inni. Elżbieta Pietrzykowska odczytała wiersz Józefa Adamczyka z okazji jubileuszu Jubilata. Spotkanie umilał śpiewem pan Wiesław Bednarek.

Pan Zbigniew Skorwider urodził się 1 grudnia 1927 r. w rodzinie poznańskich drukarzy. W roku 1937 rodzina przenieśli się do Żnina, gdzie ojciec i starszy brat znaleźli zatrudnienie w drukarni.

Tam w wieku 10 lat Jubilat jako uczeń szkoły powszechnej, wstąpił do harcerstwa, gdzie był zastępowym, a następnie drużynowym „Orląt”. Jego drużyna zajmowała się osobami niepełnosprawnymi - weteranami I wojny, polegającymi na pomocy w zakupach, sprzątanii itp. W wakacje 1939 r. na apel Chorągwi Poznańskiej, drużyna Jubilata budowała fortyfikacje na Pałukach. W 1941 r. „Orląta” zorganizowały tajne nauczanie, a niektórych nauczycieli osobiście zwerbował Jubilat. Po kapitulacji Francji w 1941 r., Niemcy przywieźli do Żnina około 300 jeńców wojennych, którym drużyna „Orląt”, już w ramach Szarych Szeregów, organizowała dożywianie i inną pomoc. W 1943 r. Jubilat był aresztowany i wywieziony jako robotnik do fabryki samolotów w Bremey, gdzie pracował jako tokarz. Wraz z 6 kolegami udało im się uciec z niewoli i dotarli do Warszawy przed końcem Powstania Warszawskiego. Jubilat spotkał tam brata i siostrę.

Jubilat w styczniu 1945 r. powrócił do Żnina, gdzie pierwszy starosta Franciszek Ebel, stworzył Straż Obywatelską. Jubilat wraz z kolegami z harcerstwa wstąpił do niej. Służył jednak tylko 10 dni, gdyż nowa władza przemianowała ją na Milicję Obywatelską, z którą został się w maju 1945 r. W tym czasie był 2 - krotnie ranny w potyczkach z Niemcami. W 1948 r. ukończył Liceum Handlowe w Poznaniu, a potem pracował jako praktykant w księgarni w Żninie. Działał też w harcerstwie w drużynie im. Jana Kilińskiego, gdzie opiekowano się inwalidami wojennymi i współpracowano ze Związkiem Inwalidów Wojennych. W 1950 r. zawieszono działalność harcerstwa i Zw. Inwal. Woj.

W latach 1962-1966 pełnił funkcję Przewodniczącego Prezydium Rady Narodowej w Żninie. Z jego inicjatywy powstało w Żninie koło PTTK, koło PZF (wiceprezes), Żnińskie Towarzystwo Naukowe, odrestaurowano zabytkową Basztę, gdzie powstało później Muzeum Ziemi Pałuckiej, odbył się zlot turystów Jesień

na Pałukach. Zreorganizował Szlak Piastowski, rozszerzając go na woj. bydgoskie. Sprawił, że ośrodek PTTK w Żninie stał się najlepszy i najbogatszy w kraju.

Nawiązał współpracę z włoskim miastem Guastaka - jako miasto bliźniacze, co było ewenementem w latach 60-tych. Zlecił skomponowanie kantaty i hejnału Żnina, rozbrzmiewającego teraz z Wieży Ratuszowej. W 1963 jako przewodniczący komitetu obchodów 700-lecia Żnina, z Jego inicjatywy wybudowano amfiteatr, który do dziś służy mieszkańcom Żnina. Na jubileusz 700-lecia sprowadził pomnik Chopina z Marcinkowa Dolnego. Decyzją Rady Miasta Żnina z 29.XII.2005 r. otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Żnina.

W 1966 r. Jubilat przybył do Ciechocinka, gdzie najpierw pracował jako kierownik księgarni przy ul. Broniewskiego. Z inicjatywy Jubilata w 1967 r. reaktywowano Towarzystwo Przyjaciół Ciechocinka, w którym otrzymał legitymację Nr.1. W latach 1984-1990 był Prezesem TPC, obecnie jest Honorowym Prezesem TPC i Przewodniczącym Kapituły medalu Lorentowicza oraz zespołu TPC ds. promocji faktów historycznych.

W 1972 został Przewodniczącym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ciechocinku, a po reorganizacji państwowej w 1975 r. został Naczelnikiem Ciechocinka. Funkcje tę pełnił do 1978 r.

Z Jego inicjatywy zorganizowano w Ciechocinku Festiwal Folkloru Kujaw - na miejsce Festiwalu Orkiestr Symfonicznych Polski Północnej. Był inicjatorem powstania Dobrzyńsko - Kujawskiego Towarzystwa Kulturalnego we Włocławku.

W 1978 został dyrektorem Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Turystycznego na dawne woj. włocławskie i łódzkie. W 1983 r. przeszedł na emeryturę.

W 1986 był przewodniczącym Komitetu Obchodów 150-lecia Uzdrowiska i 80 Lecia TPC. Z Jego inicjatywy ustanowiono: medal im. S. Staszica za zasługi dla miasta, medal im. L. Lorentowicza za wybitne zasługi dla Uzdrowiska i medal poświęcony Okręgowej Wystawie Filatelistycznej „Zdrowie - Turystyka - Rekreacja”. Za inicjował i doprowadził do powstania pomnika dr R. Ignatowskiego.

Przez 40 lat Jubilat był przewodnikiem PTTK i oprowadzał wiele wycieczek po Polsce. Prowadził szkolenia dla przewodników PTTK w Spale w latach 1967-68. Był wieloletnim członkiem Zarządu Głównego PTTK i ZG Stowarzyszenia Księgarzy Polskich.

Rada Miasta Ciechocinka na wniosek TPC nadała Jubilatowi 12.XI.2004 r. tytuł Honorowego Obywatela Miasta.

Wojciech Krzysztof Jankowski

foto. J. Giza